

са₂₄₋₃ и аз през Ветрила₂₄₋₄ по нея и едва могох да я стигна в реката сос Ювчето. Каква радост братец! Но и какви плачове и от двете страни, майка по сина, брата по брата. И тъй, доведохме са до Котел и у мене гостуваха и си са посмеяхме, и попихме, и попеяхме, и вчера си ги проводих. И писах на отсътстващите сестри писмо поне мало-мало да ги поутешим, защото като бях[а] у дома не могох нищо да им поговоря, само гледах да ги понасмех и то бе на половин час.

Брат ми! Много исках да ти пиша, но времето ми [е] кратко. А и що ли щях да ти пиша. Члея немат джамове₂₄₋₅ на прозорците"ЛЛЛ Смей ся. Но да ви попитам, ели терате₂₄₋₆ закон с любимаго моего Г[-н] Друмева? Ели сте ми здрави? Ах, братенце! Ето за [Х]амзача отиват хора, ще пиша и на брата ми Дойна. А Ви[е] ще ли ми пишите? То[ва] Ви[е] [си] знаете. Чу ли, тъй. Котленски.

Котел, 3/23
1873

Вашего всеусерднейшаго ми Благородия
како брат смиренний Богохраним.

Писмото отправям до Г[осподин] Димча, който вече е в Русчук, за да типари₂₄₋₇ никаква си киниш카. Увр... му го.₂₄₋₈

НА-БАН, ф. 141к, оп. 1, а.е. 267, л. 1. Автограф.

№ 25

1873 март 26, Жеравна.

Писмо от Димитър Т. Стоянов - Брадата до В. Д. Стоянов в Браила

Драги мий братовчет Г-ну В. Д. Стоянов

В Браила

Хчитям са честит, като ви попитам за доброто ви здравие. И ний имами здрави. Имах чест да видя писмата ви от текущаго 15 и 22, ама датата₂₅₋₁. И така благодаря, като ни поздравлявати. За сига приймете поздравленията от кръс[т]ница[та], попад[и]ята, леле ви. Това бъди в дома ви на крака, за училища и учители и попечители размери които стани рону той агата₂₅₋₂. Като ва поздравявам и оставам в здраве.

Ваш братовчет Д. Т. Стоянов ⁷⁵

[Острани в лявото поле:] Март 26, в Жаравна, [1]873

НА-БАН, ф. 141к, оп. 1, а.е. 270, л. 1. Автограф.